

Buda Ferenc

24 haiku

(Áraszály)

*Mióta élek,
Hol aszály, hol áradás
föld-víz hazámban*

(Ami megmarad)

*Jegenye-hosszút
álmodik a gyalogút,
s bokorra ébred.*

(Ambivalencia I.)

*Eső szemereg,
ereszcsatorna beszél.
Kár, hogy nem értem.*

*Eső szemerkél,
ereszcsatorna fecseg.
Baj, hogy nem értem?*

(Ambivalencia II.)

*Kering a bolygó,
egyik félarcát folyton
fénybe emelve.*

*Kering a bolygó,
másik félarcát mindig
éjbe süllyesztve.*

(Ambivalencia III.)

*Törődj bele már:
az emberek egy része
se hős, se hitvány,*

*s vedd tudomásul:
az emberek más része
hitvány is, hős is.*

(Magány)

*Deres a lélek,
holdárnyéknál hidegebb
ez a sötétség.*

(Felejtés)

*Elhagyott kertben
kiapadt, mély szemgödör –
ókút homálylik.*

(Emlékezés)

*Hajnali álom,
föl-fölugatnak benne
halott kutyáim.*

(Szorongás)

*Fekete szíjak
feszülnek a szívemen –
érted aggódom.*

(Káprázat I.)

*Távolról nézve
kárhozat meg üdvösség
egy tőről sarjad.*

(Káprázat II.)

*Fegyenc, fegyőr – hisz
rabok ők mindketten. (Csak
össze ne téveszd!)*

(Két költő)

*Petőfi arca
évről évre szigorúbb.
Vajon csodáljam?*

*Arany Jánosé
napról napra szomorúbb.
Ezt sem csodálom.*

(Sors bona – plusque aliud)

*Hetven-nyolcvan év
örökös létkockázat.
Hányszor megúsztam!*

(Őszi szélben)

*Tűnődöm: vajon
itt maraszt vagy elröpít
ez az ökörműl.*

(Certitude)

*Bármerre fordulsz,
mindig szembe fúj a szél,
folyton csak szembe.*

(Éphémerité)

*Röpke itt-létünk:
üveglapon lehelet –
egy kéz letörli.*

(Impossibilité)

*Anyám, ha egyszer
vénuiltöm vak havából
még újrászülnél...*

(Imprudence)

*„Isten a tanúm!” –
sokan így esküdöznek.
S ha majd rájuk vall..?*

(Innocence original)

*Kiskacsa fürdik,
s egyre fehérebb lesz a
fekete tóban.*

(Relativité)

*Jöttem idáig
hétézer év lábnyomán.
Hét napig tartott.*

(S a huszonötödik)

*Volt egy farönköm.
Addig-addig faragtam –
bot lett belőle.*